

مهندسی سازه در بام سبز

عباسعلی جنتی زاده^{۱*}. فاطمه پویانژاد^۲.

۱- استادیار دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، jannatizadeh@eng.ikiu.ac.ir

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی فضای سبز دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، fa.pouyanejad@gmail.com

چکیده

بام سبز اولیه در زمان ایرانیان باستان با کشت گیاهانی بر روی زیگورات‌های بابل بوجود آمد. بام سبز به شکلی که امروزه شاهد آن هستیم در دهه‌ی ۶۰ میلادی با رویکرد زیست محیطی شکل گرفت که با گذشت زمان و اهمیت توسعه و طراحی شهرها، مدرن‌تر شد. امروزه بام سبز به دلیل استفاده از مصالح ویژه و گران و کاربرد فراوان آن جزء فضاهای لوکس ساختمان به شمار می‌رود. با توجه به کارکرد فراوان بام سبز، این سازه از لایه‌های گوناگونی تشکیل شده که باعث حفظ غشاء بام در برابر گیاهان و عوامل جوی مختلف و همچنین ایجاد بستری مناسب جهت رشد گیاهان علفی، درختچه‌ها و درختان می‌شود.

واژه‌های کلیدی: بام سبز، فضای سبز، معماری پایدار، محیط زیست، طراحی بام

۱- مقدمه

امروزه با پیشرفت شهرنشینی، بهبود ارتقاء کیفیت زندگی در شهرها یکی از اهداف مهم بسیاری از مدیران شهرها است. مدیران شهرها امروزه به دنبال انواعی از توسعه و طراحی در شهرها هستند که نه تنها آثار مخرب گذشته را نداشته بلکه باعث بهبود وضعیت شهرها به خصوص از نظر زیست محیطی شده و در راستای توسعه پایدار باشند. توسعه فضای سبز شهری و توزیع عادلانه آن در محله‌ها به خصوص در مراکز شهرها متناسب با ساخت و ساز شهری یکی از چالش‌های مهم کلان شهرهای معاصر تلقی می‌شود. بام سبز یکی از رویکردهای نوین معماری و شهرسازی و برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار است که از آن می‌توان در جهت افزایش سرانه فضای سبز، ارتقای کیفیت محیط زیست و توسعه پایدار شهری بهره برد. بام سبز یک سیستم سبک وزن مهندسی است که رشد گیاه را در سطح بام میسر می‌سازد و در عین حال از بام محافظت می‌کند [۱]. بام‌های سبز اثرات زیادی در اکولوژی شهر، اقتصاد جامعه و دیگر جنبه‌های محیط زندگی شهروندان دارند. از جمله مزایای اکولوژیک بام سبز می‌توان به بهبود شرایط اقلیمی، کاهش آلودگی هوا، کاهش تاثیر جزیره‌های حرارتی شهرها، بهبود مناظر اطراف ساختمان